

et selvstændigt og suverænt Land. Jeg ved jo nok, at Citater af Udtalelser af gamle Venstremænd synes man ikke rigtig om, man har jo ligefrem frabedt sig saadanne Udtalelser. Jeg kan alligevel ikke nægte mig den Fornøjelse at citere, hvad en gammel kendt Venstremænd har sagt, nemlig Oberst Tscherning: „Vi maa aldrig glemme, at Danmark lidt efter lidt er blevet lille, fordi det har givet sig ud for at være alt for stort.“ Saaledes tror jeg, det vil blive ved at gaa; saaledes gik det i 1864, saaledes gik det med Krigsminister Hansen under Krimkrigen i hans Kamp med Bluhme, saaledes er jeg bange for, det vil vedblive at gaa, at de, der sidde og skulle regere dette Land, glemme, at vi er smaa, og derved ville vi kunne blive mindre og mindre.

Den højtærede Forsvarsminister har i Dag gjort sig megen Ulejlighed for at forklare, at der ikke var noget ondt i det Standpunkt, han var kommen til i Forsvarssagen. Et saadant Standpunkt kunde man godt komme til og dog være i Overensstemmelse med sine Vælgere. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Den højtærede Forsvarsminister mener ikke, at det er et Principspørgsmaal, ikke et af de Spørgsmaal, som binde os, der sidde med Mandat fra Vælgerne. Det kan jeg slet ikke forstaa. Hvis der er noget Spørgsmaal, hvor vi Repræsentanter her inde paa Rigsdagen staa med bundne Mandater overfor Vælgerne, noget Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket vi have givet vort Løfte til Vælgerne, og hvor de kunne forlange, at vi skulle staa ved vore Løfter, forekommer det rigtignok mig, at det gælder denne Sag. Der er selvfølgelig ikke noget ondt i, at vi faa et nyt Standpunkt, aldeles ikke, og ikke noget ondt i, at den højtærede Forsvarsminister har faaet sig et splinternyt Standpunkt i denne Sag. Men jeg synes, der er noget ondt i, at han fremdeles sidder paa den Tillid, han har modtaget fra sine Vælgere, og som de have givet ham ud fra en helt anden Forudsætning om hans Stilling til Sagen. Det synes jeg, er det gale, men absolut ikke det, at en Mand udvikler sig, endskønt Udviklingen ikke skulde gaa baglæns, men fremad.

Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at ved det Forsvarsforslag, som her er forelagt, vil man skade et af vore Erhverv her i Landet. Jeg tænker paa det Fort, som efter Forslaget skal lægges paa Saltholmsflakket. Saltholmsflakket er Øresundsfiskernes bedste Fiskepladser, og

det er et af de bedste Steder for Sildefiskeri. Hvis man lægger Fortet derude, vil man skade disse Menneskers Erhverv i allerhøjeste Grad. De ere for øvrigt allerede i Forvejen i høj Grad generede ved hele vort Militærvæsen. Det hører til Dagens Orden, at de faa deres Fiskegarn ødelagte af Torpedobaade og andet Krigsmateriel, som befarer Sundet derude, og naar vi nu skulle have flere Fæstninger, vil der, afset fra dette, at de faa denne Fiskeplads ødelagt, være yderligere Fare for, at hele deres Erhverv bliver ødelagt, og jeg tror ikke, at hele Forsvarsspørgsmaalet er det værd.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) benyttede som Argument et Citat fra det engelske Blad „Times“. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det vil være den letteste Sag af Verden at skaffe andre Citater, som gaa i lige stik modsat Retning. Jeg har et liggende her fra et tysk Blad. Jeg skal ikke læse det op, men jeg skal med Fornøjelse vise det ærede Medlem det. Det gaar stik imod det ærede Medlems. Det siger, at det bedste, vi kunne gøre, er at følge de saakaldte Forsvarsnihilister herhjemme. Det er den Maade, hvorpaa vi bedst faa Lov til at leve roligt og virkelig neutralt.

Vi have i denne Rigsdagssamling hørt mere om Sparsommelighed, end vi pleje at høre. Da den højtærede Forsvarsminister som Finansminister i det forrige Ministerium forelagde Finansloven, oprullede han et meget mørkt Billede af hele vor økonomiske Stilling herhjemme og raadede til Sparsommelighed baade her i Rigsdagen, i det offentlige og i det private Liv. Jeg synes ikke, den højtærede Minister har fulgt disse gode Raad, han der gav os til Efterfølgelse baade her inde og ude i Landet. Hvis der er nogen, der har handlet paa Trods af disse gode Raad, er det først og fremmest den højtærede Forsvarsminister, for der er ikke nogen anden, der har villet tage saadant Greb i Pengekassen, som den højtærede Forsvarsminister har gjort ved de Forslag til den militære Ordning, som han her har forelagt. Men, som sagt, det ligger naturligvis i alt det, han ser deroppe fra den Plads. Det har fjernet alle Betænkeligheder, og han er da gaaget til at stille disse Forslag. Men der er et Medlem af dette ærede Ting, der ikke har Lejlighed til at staa deroppe, og som ligeledes har præket Sparsommelighed baade i Fjor og i indeværende Rigsdagssamling, og det er det ærede Medlem fra